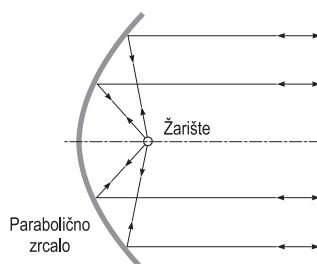

smjer prostora. Upadni i odbojni kut (u odnosu na okomicu na plohu zrcala) su uvijek jednaki. Predmet i slika u ravnom zrcalu enantiomorfno (oprnutno) su simetrični preko ravnine simetrije. *Zakrivljena zrcala* većinom su dijelovi nekih pravilnih ploha, pa tako nastaje *sferno zrcalo*, *elipsoidno zrcalo*, *paraboloidno zrcalo*, *hiperboloidno zrcalo* i dr. Optička se zrcala raznolikom primjenjuju, ponajprije u optičkim instrumentima i reflektorima (→ *zrcalo, parabolično* → *teleskop*). I u drugim sustavima koji se mogu opisati zakonima sličnim geometrijskoj optici (npr. elektromagnetski ili akustički sustavi) postoje sastavnice koje djeluju kao zrcala (→ *zrcalo, magnetsko*).

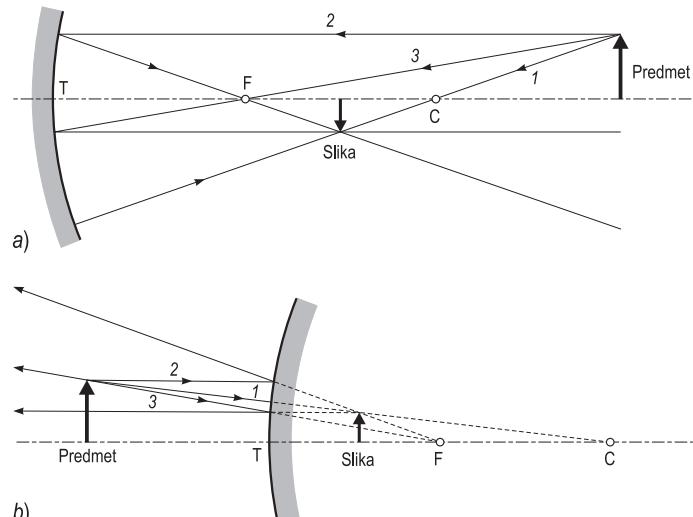
zrcalo, parabolično (engl. *parabolic reflector*; njem. *parabolischer Reflektor*; rus. *параболическое зеркало*), zrcalna površina u obliku rotacijskoga paraboloida. Obasjano točkastim izvorom svjetlosti ili drugim elektromagnetskim zračenjem, u žarištu nakon refleksije oblikuje svjetlosni snop usporedan s osi zrcala, a pri prijemu snopa usporedan s osi zrcala, okuplja svjetlosni snop u žarište zrcala.

zrcalo, strujno (engl. *current mirror*; njem. *Stromspiegel*; rus. *токовое зеркало*), elektronički sklop, spoj dvaju bipolarnih ili dvaju unipolarnih tranzistora jednakih karakteristika kojim se struja iz jedne grane zrcali u drugu granu. Kroz oba tranzistora teku jednake struje. Omjer struje kolektora i ulazne struje iznosi: $I_{C2}/I_0 = \beta/(\beta + 2)$, pa je za faktor strujnoga pojačanja $\beta \gg 2$ struja kolektora $I_{C2} \approx I_0$. Umetanjem trećega tranzistora u spoj sljedila dobiva se poboljšano strujno zrcalo. Strujno se zrcalo primjenjuje kao strujni izvor ili strujni ponor i aktivno trošilo u analognim integriranim sklopovima. → *Widlarov strujni izvor*

zrncanje, štokanje, ozrnjavaњe (engl. *stone dressing*; njem. *Stocken*; rus. *каменная облицовка*),

ZRCALO, PARABOLIČNO, shema refleksije svjetlosti

ZRCALO, OPTIČKO, nastanak slike na sfernim zrcalima: a) na konkavnom zrcalu, b) na konveksnom zrcalu; C središte, F žarište i T tjemne zrcala

površinska obradba kamena ili betona nazubljenim čekićem (čekić zrncar), čime se postiže njihova zrnata fakturna. Ovisno o nazubljenosti čekića i o udarcu nastaje grubo, srednje, sitno i fino zrncana površina. Postupak se obavlja ručno ili strojno.

zujalo (engl. *buzzer*; njem. *Summer, Brummer*; rus. *зуммер*), naprava koja odašilje određen stalni ton. Najviše služi za zvučnu signalizaciju, npr. pri ispitivanju ožičenja uređaja.

zupčanik (engl. *gear*; njem. *Zahnrad*; rus. *зубчатое колесо*), ozubljeni strojni element koji u paru s drugim zupčanicom ili ozubljenom letvom služi za mehanički prijenos snage i gibanja, tj. zupčasti prijenos. Obično je valjkasta ili stožasta oblika, što ovisi o položaju osi zupčanika, koje mogu biti usporedne, ukrižene ili mimosmrne. Najčešća je izvedba s usporednim osima, u kojoj su zupčanici valjkasti sa zubima ravnomjerno raspoređenima oko plasta (čelni zupčanici ili čelnici),

Usporedne osi		Ukrižene osi
Čelnici	Stožnici	
Vanjsko ozubljenje	Unutarnje ozubljenje	
Mimosmrne osi		
Čelnici	Vlječnici	Pužna kola
Hipoidno ozubljenje		

ZUPČANIK, zupčanički parovi